

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:272777

Datë: 22.03.2024

Numri i dokumentit: 05488062

C-IV-14-5212

Ankuesi

B (I) T, B.

Përfaqësuar nga avokat F Sh, rr. "Agim Ramadani", nr. 125/2, Prishtinë,

Kundër

E paditura

Agjencia Kosovare e Privatizimit, rr. "Dritan Hoxha" nr. 55, Lakrishtë, Prishtinë.

Për: Palët

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), gjyqtari Sylejman Shumolli, me 22 mars 2024, lëshon këtë:

AKTGJYKIM

- APROVOHET** ankesa si pjesërisht e bazuar dhe **NDRYSHOHET** vendimi i Autoritetit të Likuidimit të AKP-së PRN093-0083 datë 03 qershor 2014.
- OBLIGOHET** e paditura AKP, që ankuesit **B I T** në emër të kompensimit për asistencën sociale për periudhën prej 01 janar 2005 – 14 gusht 2007, t'i paguaj **shumën prej 600.00 €** dhe në emër të interesit ligjor prej 10 % të shumës themelore, t'i paguaj **shumën prej 60.00 €**, ndërsa pjesa tjetër e kërkesës, përtej shumës së aprovuar refuzohet.
- Shumat e aprovuara si në pikën 2 të dispozitivit do të përmbushen në pajtim të prioritetit sipas kategorisë së përcaktuar të kërkesave dhe interesave në procedurën e likuidimit.
- OBLIGOHET** e paditura AKP, që ankuesit t'ia paguaj shpenzimet e procedurës në shumë prej **104.00 €**.

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me 30 qershor 2014, ankuesi (nëpërmjet përfaqësuesit të tij) dorëzoi në Dhomën e Posaçme, ankesë kundër Vendimit nr. PRN093-0083 datë 03 qershor 2014, të Autoritetit të Likuidimit të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (më tej Autoriteti i Likuidimit ose shkurt AL), me të cilin ishte refuzuar si e pavlefshme kërkesa për kompensimin e mjeteve të asistencës sociale nga NSH "Gërmia" (në likuidim). Përfaqësuesi i ankuesit theksoi se me vendimin e AL që ka të bëjë me

kërkesën e ankuesit është refuzuar kërkesa e tij si e pavlefshme dhe se në arsyetim thuhet se AL me shkresën e datës 06 maj 2014 ka kërkuar nga ankuesi dokumentacion shtesë në mbështetje të kërkesës, konkretisht vendimin mbi asistencën sociale nga menaxhmenti i NSH “Gërmia” për periudhën janar 2005 – gusht 2007 dhe se në përgjigje të kësaj kërkesë ankuesi i ka dorëzuar AL vetëm vendimin për asistencë sociale për vitin 2003. Duke u nisur nga fakti se dëshmia e kërkuar për dokumentacion plotësues nuk është ofruar, kërkesa është refuzuar si e pavlefshme. Pas vendimeve të lëshuara në vitin 2003, e më vonë punëtorëve ju janë bërë pagesat në emër të asistencës sociale, pa u dorëzuar vendimet. Ka qenë obligim i organeve përgjegjëse të NSH “Gërmia” të asaj periode, që të kujdeset për dokumentacion e nuk ka qenë çështje e punëtorëve. Punëtorët në asistencë janë paguar deri sa ka pas mjete dhe kur janë shtjerrë mjetet atëherë janë ndaluar pagesat. Por, nuk ka pasuar ndonjë vendim tjetër që do ta ndryshonte statusin e punëtorëve, deri në privatizim të kësaj NSH-je. Më tej theksoi se mos posedimi i dokumentacionit nga ana e ankuesve, nuk është arsye që të refuzohet kërkesa e tyre. Meqenëse AL posedon tërë dokumentacionin e kësaj ndërmarrje fakti i përmendur mund të vërtetohet, edhe nga ky dokumentacion, nëse nuk është asgjësuar. Përndryshe propozojmë që për çështjen ankuesi ka qenë në asistencë sociale të vërtetohet në cilësi të dëshmitarit ec. dipl. B T, drejtor gjeneral i ndërmarrjes gjatë asaj periudhe, apo ndonjë dëshmitarë tjetër i cili është marr me çështjen e asistencës sociale të punëtorëve, emrin e të cilit ankuesi do ta gjen në ndërkohë. Sipas, informatave të punëtorëve gati asnjërin nga ta nuk i janë dërguar këto vendime në formë të shkruar. Përfaqësuesi i ankuesit i propozon gjykatës që këtë kërkesë për rishikim (ankesë) të ankuesit ta aprovon në tërësi si të bazuar dhe të vërteton se ankuesi ka të drejtë ligjore në kompensimin në para në emër të asistencës sociale për periudhën janar 2005 – gusht 2007, duke llogaritur edhe kamatën ligjore në pagesat e arritura. Në mbështetje të ankesës ka dorëzuar dëshmitë në kopje si: Autorizimin për përfaqësim ligjor dhe Vendimin e kundërshtuar.

Me 20 shkurt 2024, e paditura në mbrojtjen e saj të parashtruar kundër ankesës, pohoi se i përmbahet qëndrimit se AL ka bërë vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe se dispozitat e zbatueshme ligjore gjithashtu janë zbatuar saktësisht. E paditura konsideron se është e rëndësishme të theksohet se objekt i kësaj procedure gjyqësore është vetëm ligjshmëria (përputhshmëria me Ligjin 04/L-034) e vendimit të AL. Në këtë kontekst, 74.2 i Ligjit 06/L-086 parashikon që ankesat e dorëzuara në DHPGJS kundër vendimeve të AL duhet të bazohen në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin 04/L-034 për AKP-në. Parashtruesi nuk ka treguar se cili nen i Ligjit 04/L034 është shkelur nga AL në marrjen e vendimit dhe në këtë mënyrë ka shkelur Nenin 74.2 i Ligjit 06/L-086 i cili parashikon që ankesat e dorëzuara në DHPGJS kundër vendimeve të AL duhet të bazohen në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin 04/L-034 për AKP-në. Prandaj, në pajtim me qëndrimin e vet parashtruesit, vendimi nuk bie në kundërshtim me asnjë dispozitë të Ligjit 04/L-034 dhe prandaj nuk ka bazë ligjore për të shfuqizuar vendimin. Rrjedhimisht, në zbatim të Nenit 74.2 të Ligjit 06/L-086 ankesa në fjalë është e pabazuar. Neni 36.2.2 i Shtojcës së Ligjit për AKP-në, parashikon *“elementet në vijim përbëjnë bazë të mirë dhe të mjaftueshme sipas këtij ligji për refuzimin e një Kërkesë apo interesi të pretenduar të kapitalit apo pronësisë... dokumentacioni për Kërkesën apo interesin e pretenduar i paraqitur nga kreditori i pretenduar apo bartësi i interesit të pretenduar, mbetet jo i plotë edhe pas kërkesës nga kreditori i pretenduar për dokumente apo dëshmi plotësuese”*. Bazuar në dispozitat e mësipërme, kërkesa

duhet të jetë paraqitur në gjykatë apo ndonjë autoritet tjetër kompetent brenda tre vjetëve, nga momenti kur NSH-ja pretendohet të mos ketë përmbushur obligimet e saj ndaj parashtruesit që rrjedhin nga marrëdhënia e punësimit. Prandaj, ky AL vendosi që të refuzoj këtë kërkesë si të pavlefshme. Prandaj, AL arriti në përfundim se kërkesa është e pavlefshme. E paditura i propozon gjykatës që të refuzoj ankesën si të papranueshme dhe të pabazuar si dhe të vërtetoj vendimin e AL në pajtim me Nenin 74.4 të Ligjit Nr.06/L-086. E paditura në mbështetje të mbrojtjes së saj ka bashkangjitur vetëm vendimin e kundërshtuar.

Për detaje të tjera, referimi bëhet në dosjen e lëndës.

Arsyetimi ligjor:

Ankesa aprovohet si pjesërisht e bazuar dhe ndryshohet vendimi i kundërshtuar i AL.

Në bazë të nenit 2.4 dhe nenit 77.1.1.1 të Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme Ligji për Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76.3 të Ligjit mbi Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 398 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet që përmban ankesa e vërtetojnë atë dhe merr këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Neni 42 pika 2 e Ligjit për Dhomën e Posaçme, parashih se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka barrën e dëshmisë për të dëshmuar vërtetësinë e pretendimit të tillë, duke paraqitur parashtrësia apo duke paraqitur provat materiale (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuara), ndërsa, pika 3 parashih se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka mundësinë e arsyeshme për të paraqitur apo dorëzuar provat materiale për të mbështetur një pretendim të tillë, nëse pala e tillë dështon që të paraqesë apo dorëzojë provat e tilla, atëherë vlerësohet se pala nuk ka ofruar barrën e dëshmisë lidhur me pretendimin e tillë.

Sipas nenit 7 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, palët kanë për detyrë ti paraqesin të gjitha faktet mbi të cilat i mbështesin kërkesat e veta dhe të propozojnë prova me të cilat konstatohen faktet e tilla. Me fjalë të tjera, kushdo që thotë diçka duhet ta dëshmojë atë (*ei incumbit probatio qui dicit*).

Nga pohimet e palëve dhe shkresat e lëndës gjykata gjen se ankuesi ka kundërshtuar vendimin e AL nr. PRN093-0083, datë 03 qershor 2014, me të cilin vendim, edhe pas kërkesës për dëshmi dhe informacione shtesë ishte refuzuar në mungesë të provave kërkesa e tij për kompensimin e mjeteve të asistencës sociale për periudhën kohore prej 1 janar 2005 – 14 gusht 2007 nga NSH “Gërmia” (në likuidim).

Ankuesi, bazën e kërkesës së tij ndër të tjera e mbështet në: vendimin për asistencë sociale të lëshuar nga NSH “Gërmia” për vitin 2003 dhe Listën e punëtorëve në asistencë sociale I – XII 2005 – Analiza e asistencës sociale përfunduar me 31 dhjetor 2005; faqe 1-9, (Listë e cila është

dorëzuar në disa lëndë të kësaj natyre që janë në shqyrtim në gjykatë si: C-IV-14-4965, C-IV-14-6120, C-IV-14-6448, etj.) si dhe në pohimet e parashtruara në ankesë.

Nga lista e punëtorëve në asistencë sociale I – XII 2005 – Analiza e asistencës sociale përfunduar me 31 dhjetor 2005, vërtetohet fakti se ankuesi kishte statusin e punonjësit në asistencë sociale dhe se NSH-ja i kishte mbetur borxh ankuesit shumë bruto prej 600.00 € në emër të asistencës sociale për periudhën 1 janar – 31 dhjetor 2005 (nr. rendor 229). Andaj, gjykata e aprovon pjesërisht kërkesën e ankuesit pra shumë prej 600.00 €, duke u bazuar në dëshmitë e lartcekura e veçanërisht duke ia falur besimin listës së punëtorëve në asistencë sociale I – XII 2005 – Analiza e asistencës sociale përfunduar me 31 dhjetor 2005, ndërsa pjesën tjetër të kërkesës në mungesë të dëshmive e refuzon.

Gjykata pasi ka shqyrtuar në tërësi të gjitha dëshmitë e dorëzuara në këtë rast në lidhje me kërkesën për kompensim të asistencës sociale për periudhën objekt kontesti, ka gjetur se pjesa tjetër e kërkesës për periudhën 1 janar 2006 – 14 gusht 2007, nuk është e mbështetur në prova dhe dëshmi relevante. Siç ka arsyetuar edhe e paditura në mbrojtjen e saj, ankuesi kishte dështuar të dorëzonte prova dhe dëshmi relevante edhe në procedurën e likuidimit kur ishte shqyrtuar kërkesa e tij kreditore nga AL.

Andaj, gjykata vie në përfundim se meqenëse ankuesi kishte statusin e punonjësit në asistencë sociale tek NSH-ja dhe se ka pjesërisht dëshmi se NSH i kishte mbetur borxh kompensimin për periudhën e lartcekur, kështu i takon e drejta në kompensim të mjeteve të asistencës sociale, në shumë e aprovuar. Një interpretim i tillë është në pajtim edhe me precedentët e fundit të DHPGJS-së dhe Kolegjit të Apelit në lidhje me këto raste dhe këtë NSH (AC-I-22-0320, AC-I-22-0465, etj.).

Gjykata e aprovon shumë në lartësi prej 60.00 € në emër të interesit ligjor bazuar në nenin 37.3 të Shtojcës së Ligjit nr. 04 / L-034 për Agjencinë Kosovare të Privatizimit. Sipas nenit të lartcekur të gjitha kërkesat e bëra ndaj Ndërmarrjes mund të përfshijnë kamatë në çfarëdo shume themelore të grumbulluar deri para datës së Vendimit të Likuidimit, me kusht që kjo kamatë të mos tejkalohet 10% (dhjetë për qind) të shumës themelore.

Andaj në bazë të të lartcekurave dhe në pajtim me nenet 54.1 dhe 74.4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme u vendos si në dispozitiv të aktgjyqimit.

Taksat gjyqësore

Në bazë të nenit 62.2 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, e paditura AKP si palë e pasuksesshme, obligohet ti paguaj shpenzimet e procedurës.

E paditura është obliguar ti paguaj ankueses shpenzimet e procedurës dhe atë në bazë të rregullores së tarifës së Odës së Avokatëve, për ankesë në shumë prej 104.00 €.

Këshilla juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Sylejman Shumolli
Gjyqtar